

[Mærk.]

forbedre erstatningen for tabt indtægt under sygdom, og vi anser stadig den forhøjelse af dagpengene, som er foreslået af ministeren, for meget betydningsfuld både for lønmodtagerne og for de selvstændige mindre erhvervsdrivende. En supplerende dagpengeforsikring tror vi ikke vil blive fulgt op af de forsikrede — sygekasserne har jo erfaring herfor. Dertil kommer, at en sådan forsikring vil blive ret kostbar for den enkelte.

Mindretallet har i sit ændringsforslag nr. 20 om indførelse af en kontrolafgift ved tilkaldelse af læge strøget den mindstetakst på 3 kr., som var foreslået i det oprindelige ændringsforslag. Bortset herfra er forslaget uændret. Vi er principielt imod det foreliggende ændringsforslag, fordi man ved at indføre en sådan afgift i særlig grad vil ramme kronisk syge ældre medlemmer og medlemmer med mange børn.

Når flertallet, regeringspartierne, går ind for princippet om kun én sygekasse i hver kommune, skyldes det bl. a., at hele kommissionen — også de kommunale repræsentanter — var enige herom; dertil kommer, at vi er overbevist om, at det udvalg, som den højtærede minister har bebudet at ville nedsætte til at gennemgå sygekassernes administration, sandsynligvis først og fremmest vil sætte ind her. Det må efter vor opfattelse være således, at institutioner og foreninger, som får tilskud fra det offentlige, fremfor andre må have pligt til at rationalisere og forenkle administrationen — selv om det vil gøre ondt her og dér.

I de seneste måneder har der været et voldsomt røre omkring fortsættelseskassernes fremtidige status. Man skulle næsten tro, at sådanne kasser var et mål i sig selv og ikke blot et middel, som kunne skydes ud, såfremt man fandt noget til formålet bedre egnet. Nu påstås det, at det af flertallet tiltrådte ændringsforslag betyder ekspropriation af fortsættelseskassernes formue. Jeg er ikke jurist, men når ministerens forslag indeholder regler for, hvordan disse penge skal komme medlemmerne til gode i tilfælde af opløsning af de pågældende kasser, kan jeg med min bedste vilje ikke se, at forslaget så meget som lugter af ekspropriation.

Det kan da heller ikke være rimeligt, at

fortsættelseskasserne uden videre i al fremtid skal have monopol på at overtage enhver som medlem, der kommer over en bestemt indtægtsgrænse; det har de jo hidtil haft. Nu beskærer man dette monopol, dette privilegium, og giver de statsanerkendte kasser ret til at oprette B-grupper. Det kan da aldrig være en camoufleret socialisering, som det er påstået. Efter min mening er der her tale om det stik modsatte, nemlig liberalisering af sygeforsikringen.

I relation hertil vil jeg gerne sige et par ord om de tilkendegivelser, der er kommet frem i pressen, til udvalget og andre steder fra læger i provinsen gående ud på, at de ikke vil afslutte overenskomster med sygekasserne, såfremt regeringsforslaget gennemføres. Jeg vil til denne trussel sige, at selv om jeg har den største respekt for den meget store indsats, som sygekasselægerne udfører, vil jeg — og med mig sikkert de fleste — finde det unaturligt og også udemokratisk, hvis 2 000 sygekasselæger skulle bestemme, hvordan den offentlige sygeforsikring herhjemme fremover skal ordnes. Dertil kommer, at lægerne ikke på sagligt grundlag kan angribe regeringsforslaget, alene af den grund at forslaget ikke medfører nogen som helst ændring i lægernes stilling over for patienterne. Yderligere er afslutningen af overenskomster mellem læger og sygekasser ganske uafhængig af lovgivningen. Lovens eneste krav er jo, at overenskomsterne skal godkendes af socialministeren. Forudsætningen for overenskomsterne er derfor ganske enkelt, at sygekasserne kan byde lægerne tilfredsstillende arbejdsvilkår, og at lægerne på den anden side kan tilbyde sygekassernes medlemmer en effektiv lægehjælp til en rimelig betaling. Hvis det er tilfældet, er der basis for en overenskomst, ellers ikke, og det gælder selvfølgelig, uanset om der gennemføres en ny lov eller ej. Man må jo i denne forbindelse erindre, at lægerne meget vel, også under den nugældende lov, kan stille så store krav, at værdien af at få overenskomster for sygekassens medlemmer kan blive tvivlsom.

Jeg vil indrømme, at en afskaffelse af sygekassegrænsen ville berøre lægernes arbejdsforhold meget føleligt, og så kunne jeg forstå protesterne; men herom er der jo ikke tale. Det, man gør, er simpelt hen